

Список використаних джерел:

1. Городніченко Ю. В. Подвійне оподаткування його сутність та методи усунення. Мукачівський державний університет. С. 574-577. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/10_ukr/99.pdf.
2. Кучерявенко М. П. Податкове право: підручник. Київ, 2004. С. 208-220.
3. Конвенція між Урядом України і Урядом Республіки Польща про уникнення подвійного оподаткування доходів майна та попередження податкових ухилень. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616_168#o165.
4. Чинні двосторонні міжурядові угоди (конвенції) про уникнення подвійного оподаткування. Державна податкова служба України. URL: <https://tax.gov.ua/diyalnist-mijnarodne-/chinni-dvostoronni-mijuryadovi-ugodi--konventsii--pro-uniknennya-podviynog/>

Морозова В. Ю.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Нагорна О. О.,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ

На даний момент банківська сфера в Україні недостатньо розвинена. Особливо гостро постає питання правового регулювання даної сфери, оскільки мала кількість нормативно-правових документів регламентують відносини у правовому полі кредитних організацій [2].

Варто зазначити, що Урядом робляться кроки щодо вирішення проблем, що стоять. Далі розглянемо, які проблеми існують, як вони вирішуються, а також можливі шляхи та перспективи у правовій сфері на банківському полі.

У програмних документах НБ зазначається, що від ступеня стабільності та ефективності роботи системи фінансового посередництва залежать успіхи грошово-кредитної політики у зниженні інфляції, підтримці стабільних цін, а також загальної макроекономічної рівноваги [1].

Наразі законодавство та нормативні акти, що регулюють відносини в банківській сфері, не відповідають сучасним потребам економіки в повному обсязі.

Проаналізуємо найважливіші проблеми правового регулювання банківської сфери в Україні [4].

1. Проблеми правового регулювання формування сталої довгострокової ресурсної бази комерційних банків;

2. Проблеми визначення банківської таємниці;

3. Правові аспекти у сфері мінімізації банківських ризиків;

4. Проблеми правового регулювання кредитування юридичних та фізичних осіб [2].

По-перше, основні джерела формування довгострокових пасивів для банків – це власні кошти, а також кошти, покликані на депозитні рахунки від юридичних та фізичних осіб. Позики у вигляді облігацій не доступні для регіональних банків та не користуються популярністю [3].

Один із способів подолати обмеженість ресурсної бази банків – це розвиток синдикованого кредитування. Але при цьому низка проблем обмежує його застосування. Крім недостатнього досвіду та податкової неврегульованості, в Україні відсутні:

- чітка нормативно-правова база;
- опрацьована схема юридичної відповідальності банків учасників один перед одним і по відношенню до позичальника, яка не обмежує їх права;
- стандартизація документів, що застосовуються різними банками у кредитному процесі;
- вторинний ринок синдикованих кредитів.

Візьмемо до прикладу банківську діяльність в країнах ЄС. Установчі договори ЄС не містять норм, які стосуються безпосередньо регулювання банківської діяльності, тому можна стверджувати, що банківське право як галузь права ЄС сформовано нормативними актами вторинного права, тобто актами, ухваленими інститутами ЄС.

Йдеться про директиви, які після глобальної фінансової кризи 2007-2009 р.р. стали доповнюватися актами прямої дії – регламентами [1].

При цьому повноваження інститутів ЄС здійснювати нормотворчі та правозастосовні функції у банківській сфері ґрунтувалися лише на загальних положеннях ДФЕС про свободи внутрішнього ринку та зближення законодавства.

У 2013 р. з метою революційної по суті передачі банківського нагляду за великими банками зони євро Європейському Центральному Банку вперше було використано норму ст. 127 (6) про можливість наділення даного інституту спеціальними пруденційними повноваженнями

Двоетапний процес централізації регулятивних та наглядових повноважень ЄС визначив існування наразі двох установ, які «відповідають» за банківську сферу – Європейського банківського органу та ЄЦБ.

Обидва органи об'єднують банківських регуляторів держав-членів ЄС, при цьому за ЕВА були, зокрема, збережено повноваження щодо розроблення проектів нормативних правових актів ЄС, які деталізують основи регулювання банківської діяльності.

У ЄЦБ зосереджені наглядові повноваження за великими банками зони євро. Подібний поділ буде, мабуть, існувати доти, доки існують держави, які не перейшли на євро.

Таким чином, ґрунтуючись на вищевикладеному, можна зробити такі висновки.

На сьогоднішній день правове законодавство скорочує кредитні та інвестиційні можливості для економічного розвитку нашої країни. Для вирішення наявних проблем необхідне, по-перше, коригування законодавства, яке має бути спрямована не лише на забезпечення ефективного функціонування кредитних організацій, а й на більш якісне забезпечення захисту інтересів громадян та юридичних осіб як рівноправних учасників банківських операцій [2-3].

Поточні проблеми банківського права в Україні вимагають створення благотворного середовища для реалізації прав на збереження банківської таємниці юридичних та фізичних осіб, а також власної оцінки кредитними організаціями стану внутрішніх систем управління ризиками.

Список використаних джерел:

1. Лісний І. А. Правове регулювання діяльності банків на ринку цінних паперів. 2017. 122 с.
2. Троцюк Н. В. Правове регулювання діяльності мікрофінансових організацій в Україні.
3. Руснак Ю. І. Правове регулювання ліквідності та платоспроможності банків.
4. Сирота А. І. Правове регулювання внутрішнього аудиту банків. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. Вип. 1 (3). С. 81-83.

Нескаромних Н. А.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Ділігул А. С.,

доцент кафедри

цивільного права та процесу

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Сучасні умови розвитку економіки держави в умовах реалізації та подальшої євроінтеграції в процесах державних органів, передбачають підвищення актуальності питання рівня фінансової та економічної безпеки,